

Van hockeyveld naar de klas: mijn eerste ervaringen als onderwijsassistent

Ik ben Floris Aertssen, 19 jaar oud en ik heb net mijn eerste twee weken op Kindcentrum Haarzicht achter de rug als onderwijsassistent namens de Onderwijs Challenge. In deze blog vertel ik wie ik ben, waar ik vandaan kom, over Kindcentrum Haarzicht en mijn eerste indrukken als onderwijsassistent.

Ik wil graag beginnen met wie ik ben en waar ik vandaan kom. Ik heb vorig jaar na zes jaar mijn HAVO diploma gehaald en ben daarna begonnen met de studie rechten op de Hogeschool Utrecht. Met als motivatie het mooie beeld in het hoofd van een naïeve jongen over strafrecht, rechtszaken en stoere advocaten. Ik kwam er echter al vrij snel achter dat dit niet zo realistisch is, en dat rechten vooral heel veel droge stof en zitten op een stoel is. Dit is niet echt voor mij weggelegd en dus ben ik na 3 maanden gestopt met deze studie. Toen kwam de vraag: wat nu?

En die vraag werd beantwoord op het hockeyveld, ik ben namelijk op mijn twaalfde begonnen met het geven van hockeytraining aan kinderen en sinds mijn veertiende doe ik daar ook coachen bij. Dit is een van de enige dingen die ik altijd consistent met plezier heb gedaan. Hierdoor begon de PABO een serieuze optie te worden, want niks leek me leuker dan kinderen les te geven, ze te motiveren en verder te helpen. Zoals mijn juffen en meesters dat jaren geleden bij mij hebben gedaan; iets waar ik ze enorm dankbaar voor ben, want dat was niet altijd makkelijk bij mij.

Zo ben ik dus bij de Onderwijs Challenge gekomen, ik zat in een ongepland tussenjaar en was op zoek naar iets nuttigs om te doen in die zeeën van vrijetijd. Utrecht Leert was dus ideaal voor mij, want zo kan ik mijn tijd nuttig inzetten en kan ik me oriënteren op mijn (hopelijke) toekomstig werkgebied.

“Ik weet dat elk kind op een andere manier aangestuurd, geprikkeld en geholpen moet worden.”

En nu werk ik dus op KC Haarzicht als onderwijsassistent bij hoofdzakelijk groep 7. Na bijna drie weken zijn de zenuwen er wel vanaf en vind ik het eigenlijk alleen maar heel leuk. Ik bekijk het klaslokaal voor eerst niet als leerling en dit geeft natuurlijk een hoop nieuwe inzichten. Bijvoorbeeld hoe belangrijk structuur, maar ook vrijheid is voor het goed functioneren van de dag. Ook helpt mijn ervaring als trainer en coach wel, want ik wist bijvoorbeeld al dat elk kind op een andere manier aangestuurd, geprikkeld en geholpen moet worden, dit merk je in de klas alleen nog maar meer. Dit brengt ook zeker een uitdaging met zich mee, want je wilt natuurlijk elk kind op je allerbest helpen, maar je moet hier wel een evenwicht in vinden omdat je een hele klas hebt. Ik kan echter met zekerheid zeggen dat dat een van de leukste uitdagingen in mijn leven tot nu toe is.

En het klinkt misschien stom dit allemaal van een 19-jarige met nog geen drie weken ondervinding, maar ik hoop nog heel lang actief te zijn in de klas en het basisonderwijs, en op deze manier ook mijn nuttige bijdrage te kunnen leveren aan de samenleving. ●

